Enderrock | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 09/07/2021 a les 14:15

Laura Esparza i Carlos Esteban aterren demà a Vilanova i la Geltrú

Parlem amb el duet valencià guanyador del Concurs Sons 2020, que tocarà demà a les 20:30h al FIMPT

Laura Esparza i Carlos Esteban | Carles Rodríguez

Vilanova i la Geltrú està vivint unes setmanes d'allò més musicals. El cap de setmana passat, la capital del Garraf va acollir el festival Vida i, aquest, el Festival Internacional de Música Popular i Tradicional (FIMPT). Entre avui mateix i diumenge, passaran pel festival **Maria del Mar Bonet** amb **Quico Pi de la Serra** (9/07), **Companyia Elèctrica Dharma**, **El Diluvi**, o **La Companyia MINÍMissimA** (10/07). I demà, a les 20:30h, també hi seran **Laura Esparza i Carlos Esteban**, guanyadors del Concurs Sons del 2020, per presentar el seu projecte. En parlem amb **Esparza**.

Des del principi heu destacat pel format de cançó pop molt clara, però que incorpora de manera molt natural percussions del món més folk o ?ètnic'. Això és cosa de tots dos?
Sí, dels dos. És cert que fem melodies pop, amb una estructura molt clara de tornada i estrofes. Però al mateix temps, i encara que sigui de manera molt subtil, sempre intentem buscar melodies que s'escapin una mica d'això més convencional, i també introduir compassos i ritmes partits. No anar sempre al quatre per quatre, sinó introduir ritmes i harmonies que siguen un poquet diferents i que recorden, encara que no siga de manera explícita, aquests referents de la música d'arrel. I de la música popular en general, per descomptat. Els referents no són evidents però estan ahí. **Chavela Vargas**, els **Beatles** que Carlos ha mamat des de ben xicotet... Són influències molt diverses que potser no es veuen clarament. Però sí que ens agrada que siguin com records que estan mig amagats en les cançons.

Després del disc debut, 'Mare natura', heu publicat un parell de senzills. El primer va ser "Abril 2020", una cançó en la qual parleu poèticament del confinament.
"Abril 2020" és un punt d'inflexió. Fique encara un món interior en la lletra, però és també un món compartit, perquè fa referència a un moment en què a tots ens passaven coses paregudes, una situació que ens va trastocar emocionalment i quotidianament. En realitat, "Abril 2020" no va eixir per ser una cançó a publicar, no estava pensada per ser compartida amb el públic. Era més aviat un text personal i introspectiu, com per pair-ho i processar-ho tot. Però Carlos es va emocionar i va voler treure-la. Jo hi era un poc reticent, la veritat, perquè estava una mica saturada de les cançons de pandèmia. Va ser com un *boom*. Però ho vam processar un poquet més i vam acabar compartint aquesta cançó amb la gent. I ara als concerts és de les que més m'emocionen, perquè en realitat encara estem ahí, en aquesta pandèmia que no acaba. Emociona molt i crec que és un punt d'inflexió des d'eixe moment. Després, va suposar un canvi també per mi, perquè em vaig allunyar una mica de les meves pròpies emocions i crec que ara puc parlar de coses que tothom pot compartir i entendre. Una muntanya, un moment concret en l'estiu... No sé, coses més tangibles i a les quals no cal donar tantes voltes. Crec que aquest serà un canvi en la nostra música, que estem començant a fer i que es notarà de ben segur en el disc que estem preparant.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=PHszPoNOxsU
Parlem del directe! Sou un duo de base, però soleu anar i tocar amb acompanyaments diversos.
Des del principi vam tenir molt clar que açò no era una cosa de dos. Des del moment en què treballàvem la idea del projecte amb **Tony Garcia** ja vam veure clar que volíem una instrumentació prou variada. En directe, al principi ho feia tot Carlos, però parlant amb Toni vam acabar incorporant a **Ivan Espí**, el nostre guitarrista actual. Com que ell s'ocupa de les guitarres, Carlos està més lliure per disparar bases o afegir percussions o segones guitarres. I després hi ha el tema de les col·laboracions que hem anat fent, i que per a nosaltres són molt importants: l'amiga **Mireia Muñoz** al saxo, **Vera Carrión** i **Josep Pérez ?Ona Nua'** a la veu... han estat una ajuda extraordinària.

Laura Esparza i Carlos Esteban Foto: Carles Rodríguez

I com ha estat la tornada als concerts, després de la pandèmia?
Al principi ens costava treure forces. Veient la precarietat del sector cultural, i especialment algunes actituds culpabilitzadores, ha estat un procés dur i desesperançador. Però ara tenim més ganes que mai de fer música en directe, de compartir-la i d'estar a prop de la gent. Ara ens ve una època de força concerts i pensem disfrutar-la. I hem fet algun canvi, ara duem també una intèrpret de llengua de signes que ens acompanya, de manera que a l'escenari som quatre.

El 3 de juliol passat vau compartir cartell als Concerts de Vivers de València amb Maria Arnal i Marcel Bagés. Quina sensació vau tenir?
Imagina't. La veritat és que quan mos ho van dir no ens ho creiem. Els seguim des de sempre i són referents per a nosaltres, per la música que fan, per com han evolucionat... Tenim similituds perquè nosaltres som dos, i ens entusiasma com han anat ampliant el grup, l'escenografia que treballen, la sonoritat que treuen. I el fet d'estar amb ells en un espai tan especial com els concerts d'estiu als jardins Vivers, que per a nosaltres com a públic sempre han estat una cita emblemàtica de l'estiu a València, va ser molt i molt emocionant.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=UR010oB4aqQ